

Notat

Kystdirektoratet
J.nr. 19/00213-5
Ref. Britt Gadsbølle Larsen
13-02-2019

Høringssvar - Hvalpsund, matr. 2it, Hole By, Lovns, Fjordvej 3, 9640 Farsø, Vesthimmerlands Kommune

Eksisterende kystbeskyttelse

Projektområdet er beliggende mellem en erhvervshavn og lystbådehavn, hvor der er eksisterende kystbeskyttelse i form af cementmur, stenkastning samt opfyldning af skrænt med muld og sand.

Vurdering af risiko ved erosion

Kysten er en erosionskyst, hvor der ifølge ansøgningsmaterialet er en gennemsnitlig erosionsrate på 0,5 m/år (1999 til 2014). Derudover oplyses det, at den største påvirkning af strækningen sker ved akut erosion i forbindelse med storm.

Vurdering af den ansøgte løsning

Ansøgningen omfatter en 170 m lang skråningsbeskyttelse af sten, som er beliggende på en kyststrækning, der primært er påvirket af akut erosion. Der indgår ikke kompenserende fodring som en del af projektet.

Et passivt kystbeskyttelses anlæg, som det ansøgte, vil i sig selv ikke løse erosionsproblemet, men alene omfordele materialet, som er tilgængeligt på strækningen. Af denne grund kan der med fordel foretages kompenserende fodring svarende til minimum den mængde, som kystbeskyttelses anlægget tilbageholder.

Skråningsbeskyttelsen vil fastholde skræntens placering, men der vil fortsat ske erosion af den øvrige del af kystprofilet, som ikke beskyttes af skråningsbeskyttelsen, hvorfor kystprofilet vil blive stejlere og vanddybden foran kystbeskyttelses anlægget større, hvilket betyder, at større bølger kan ramme stranden og skråningsbeskyttelsen. Manglende kompenserende fodring har den konsekvens, at der forekommer læsideerosion, samt at stranden på sigt bliver smallere eller helt forsvinder, og at anlægget på sigt undermineres.

Kompenserende fodring bør som minimum være svarende til den materialemængde, som et anlæg tilbageholder. Af ansøgningsmaterialet fremgår en beregnet årlig erosionsrate på 38,25 m³ for hele projektstrækningen på 170

m. Hertil er benyttet en højde af anlægget på 0,45 m (2,2 m – 1,75 m). Kystdirektoratet vurderer, at der til denne beregning i stedet bør benyttes en højde på 2,2 m svarende til anlæggets samlede højde.

Det bør desuden sikres, at kystbeskyttelses anlægget opbygges, så svage punkter i overgangen mellem anlægget og det øvrige terræn, samt eksisterende kystbeskyttelses anlæg mindskes.

Det fremgår ikke af ansøgningen, hvad anlæggets levetid er og dermed hvor længe anlægget forventes at reducere risikoen ved erosion, hvorfor Vesthimmerlands Kommune kan overveje, om tilladelsen skal tidsbegrænses. Efter tilladelsens udløb kan der ske en fornyet vurdering af foranstaltningens effekt samt påvirkning på kysten, herunder mulighed for adgang til og langs kysten, samt kystbeskyttelsens aktuelle sikkerhedsniveau.

Vejledning om vedligeholdelse

Der bør altid ske løbende vedligeholdelse af et kystbeskyttelses anlæg, så det sikres, at anlægget opretholder sin kystbeskyttende effekt.

Opsummering

Projektet reducerer på kort sigt en lokal risiko ved erosion, idet anlægget vil fastholde skrænten, men på længere sigt er der behov for, at der tilføres sand, idet det ansøgte projekt ikke løser erosionsproblemet, men blot flytter det. Uden kompenserende fodring vil der bl.a. ske læsideerosion, forstejling af kystprofilet med fare for underminering af anlægget, samt stranden vil blive smallere eller helt forsvinde, hvorved mulighed for passage reduceres.